

RIJEČ

**GRAČANIČKI
GLASNIK**
časopis za kulturnu
historiju

Broj 39, godina XX,
maj, 2015. [str. 150-158]

© Monos 2015

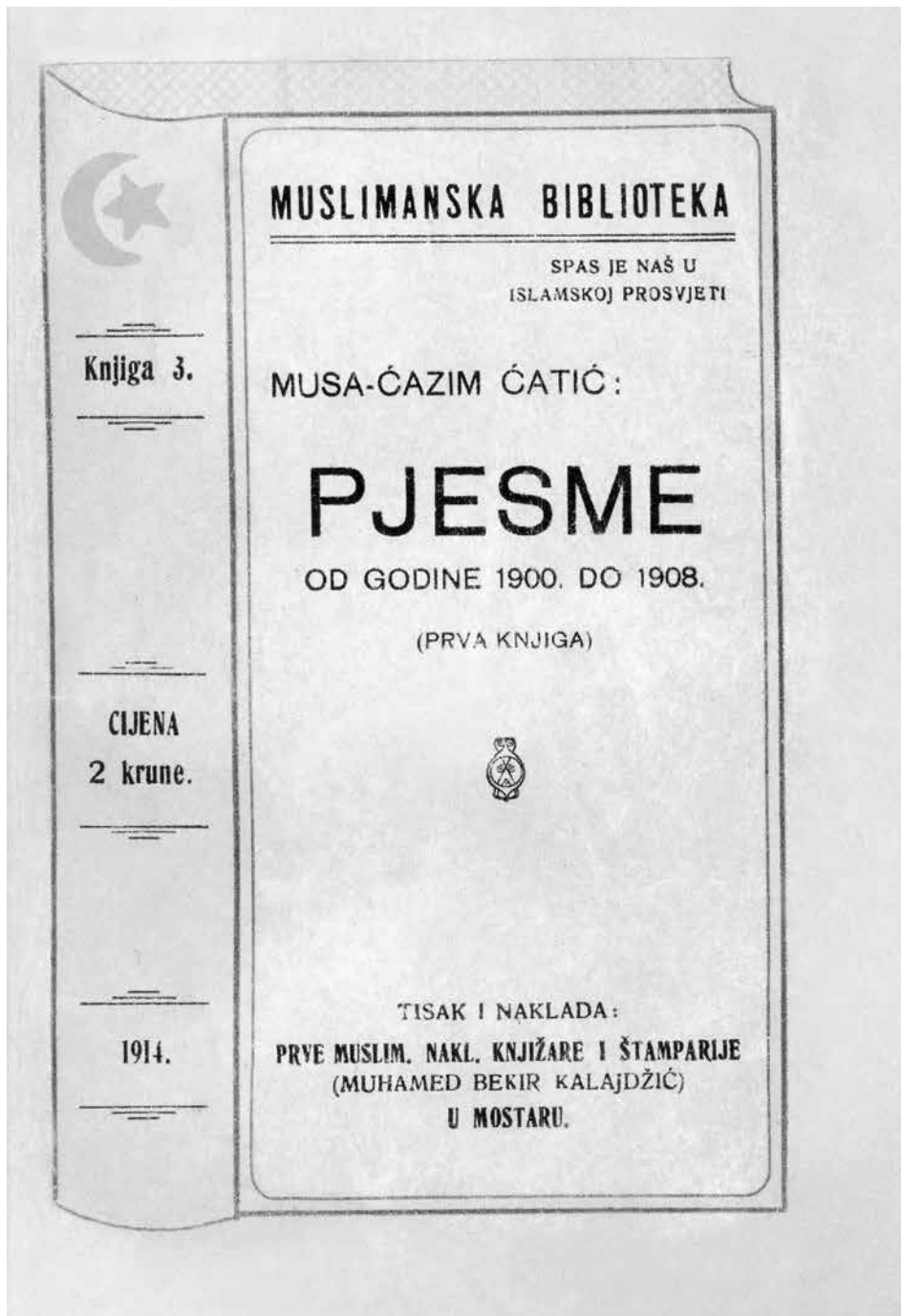
Slike pjesama u nastajanju (rukopisi)

Musa Ćazim Ćatić

Obilježavajući stotu godišnjicu smrti našeg velikog pjesnika, Muse Ćazima Ćatića, u ovoj rubrici objavljujemo 6 pjesama, od 31-dne, koje se, uz ostale originalne rukopise, čuvaju u "Napretkovoju" kulturno-historijskoj zbirici u Arhivu Bosne i Hercegovine. Kako se iz rukopisa vidi, pjesme su pisane u grču i pod teškim uslovima zadnjih deset godina pjesnikovog nesretnog života. Za ovu priliku odabrali smo one pjesme (bolje reći njihovu radnu verziju), koje se lakše čitaju sa originalnog rukopisa i koje su se mogle kvalitetnije tehnički prirediti. Cijenili smo da će to biti zanimljivije i za čitaoce korisnije od prepisivanja već odštampanih pjesama, koje se mogu naći u raznim zbirkama po našim knjižarama i bibliotekama. Uz prilično bogatu, već objavljenu, literaturu o književno-estetskim dometima i karakteristikama poezije Muse Ćazima Ćatića, nadamo se da će i ovaj mali uvid u originalne rukopise tih pjesama, upotpuniti naše sjećanje na ovog velikog pjesnika.

Musa Ćazim Ćatić: crtež objavljen u časopisu "Novi behar", VIII/22-23, Sarajevo, 1. 6. 1935., str. 1 (u sklopu opširnijeg priloga Hamdije Kreševljakovića, pod naslovom "Musa Ćazim Ćatić - Životopis)

Fototipsko izdanje: Centar za kulturu i obrazovanje, Tešanj 2014.

Musa Casim Catic:

Oj, dozji ...

Gle, poput ovičnik golubinih krila
 Pala je noćea plovetna i meka;
 Oj dozji, dozji Vemo noga mila,
 U svjetnom parku tvoj te dragi čeka!

Na klupi sâm sam. Nkog više nema.
 Tvoje mene lišće baldahin je splelo -
 A mirisima svježih krisantema
 Lahnorak liše i gladi mi čelo.

Ah! dozji, dozji čarobna i snena,
 Tek ti je halga prozirna i bjelna,
 Račičajaj nose nis obla ramena
 Ko nis blas jedri kad vlat klone zrela

Oj, dozji tako poput mure moje!
 Tek su ti nose bjela, pune nove;
 Houdsi k meni ružne usne svoje
 I soine dojke - izmirske citrone,

Lu kojim vaada grješni pjesnik čezja,
 Mahmuran s bluduje i ovrjene strasti,
 Sa bljedom usnom sklopjenije vjegja
 I njih siše otov i edenske slasti.

~~.....~~
 Kusa C. L.:

Tri pjesme.

~~.....~~
 Kusa C. L.

I.

Kad ja svoju dragu vidim, u meni se strasti bune
 I ko vikri bjesomučni sumorom mi mozak puna,

Ia naoru u ponami, Ia samakom svojih krila
 Ia ~~miris~~ latica mirisavih klaceni joj polje stuna

Al u carstvu dječanstva sto bijelih keruvima
 Purosevima štite svetost netaknute njene kruna.

Koja draga oči ima ko ljubice i djeva,
 Pogled im je amber-niris, sto opija sve kelime

Ah, kada bi kusa moglo srušit kaplju tog mirisa,
 Vikaću mu na guslana umuknula ne bi stuna

II.

Iz plamena besmrtnosti ja sam istra kiva -
 I senon se i angjele u mom biću skriva.

I megi miraka i svjetlosti gošite od iskona
 U meni se guta borba bez prestanka skriva

Kena ovo moje trojno slabunjava tijelo
 Kao launa od kaliba me blato poljuna

A duša mi poput orla slobodna i sunjela
Preko međa vasiona vije se i pliva.

Bio svenir, ejelo bivstvo u momu biću rivi,
koje bica s jedinstvom se kao prtok sliva.

Ja sam diete t'lamov: ja sam m'jav i Litam;
Povjesnicom svega svijeta u momu rjebu sniva.

Gla, o kusa, na tvojju tvojih ideala
Vjecni tva se ika vela maglenog otkriva!...

III.

O aseto, pasta lašei, da je kao - u mejhani,
Kad je ščibil pjan t'pavokov prak otrao - u mejhani

O mirisa svojih saija i o viles čenje svoje
Ja sam sebi hranu velabii savio - u mejhani.

Preo buratou - kotovikou bo mag tanjan palio sam
I lijepoj kromarici sve dao - u mejhani.

O pumane vinske čase! Kolko put sam kapljom vasa
Lete ljubav u ovom svu rasplausao - u mejhani

Vi najbraki svjeci ste mi, kadna vas ja mogao d'vica
Da vas kusa vao bi svijet potrova - u mejhani

VI - 28/22

K. Lavin Labe:

Kerjem (a.s.).

U templu ona palila je svjete,
 Izvorila Boštvo pobornu i smjerno -
 Lusa joj bila kao bijan - svjete,
 A rose čisto kao rosa i vjerno.

U Anoj, koji sva ~~stvara~~ stvara inkosa
 U svem kvot svojim dohom budi,
 Njoj svoju Rjei je postla s nebasa
 U nabakmo joj metaknuta gudi.

U njiba Genj rodo se tada ...
 Al ljudi u taj podigli se mak:
 - Is kopila je ... plod grijeha i gada! ...

U kad joj rose sur vido u pral,
 Uto njema cela dohtu survoda:
 Kerjem je čista ... sura svetop bola! ...

M. Lacin Lacin:

Statua.

Lijepa je moja sjenata bista
 Ko vrt čarobnog bdena,
 Nju grabila je raspoimna mašta
 I jedno ljubav strastvena.

Bujetovi njeni na kvilina pihle,
 Lepiri miris bivoju -
 U konku plica boji joj dohke,
 Slike se s pjesman shvaju.

Vjetrovi leku, jezera pire
 I mrku svjetlost smasica sire,
 A bijele sjene trepere.

Tu među cvjećem statua neka
 Plamenog tozga sjelova čeka,
 Plamen - sme bisere ...

O vijar, dobu bisere!

M. Lavini Lakić:

~~Pjesme~~
~~Pjesme~~

Paysage.

Čutke smo išli ruku pod ruku;
Oko nas raskošni krajevi ...
U plućjenu metalnom kvaku
Samotni dohtali gojevi.

Po jezercetu vrt masnik vala
Bijeli^u klabudi plivali
I po njeđrimo ciplosta kala
Iz kljuna biserja sipali.

Tu mi smo stali. I pa vrbunee
Vid' nas je sigetlo tonulo sunee
Ko silnog genija misao ...

Trak kadugi - poput klaturaga zera -
Po površju je suenog jezera
Kroave stihove pisao ....

VI - 28/35

A. Casim Laki:Lady Godiva.

Na bjelom atu plembinija je mrlava
 I prozoru bovom nis obla ramena
 Jahala napa kroz ulice grade
 Ko liapa jvica iz Irevnik vremena.

Ludi i kene u cunju gledahu
 In nika? to sad nevigjenu sliku -
 Njen kenski stid je vuko se po fraku
 Pa? plocom bjelca kroz kaglinu viku.

Ko kisa na nju sasula se blata,
 St svijet ne kua plodove te sjetve,
 Svjet ne zna, da je njena kiva sveta.

~~Blata je Lady~~

Tek posle crne: plembinija je kjele
 Nagošću svoja jmonuškoga kjele
 Kasjet preraunog svuganog kmeta ...